

संस्कृत

संस्कृत

२८ कराचारी कृतस्तोत्रे

१९६५ / रुपा.
१०८

॥ श्रीगुरमूर्तयेनमः ॥ वेदांतवाक्येषु सदारमंतो भिक्षान्नमात्रेण च तुष्टिमंतः ॥ अद्वोकर्वतः करुणे कर्वतः
कोपीनवंतः रवलुभाग्यवंतः ॥ १ ॥ मूलतरोः केवलमात्रयंतः पापि हृयंभौकुममंत्रयंतः ॥ क
थांचनारीमिवत्तुचमंतः कोपीनम् ॥ २ ॥ स्वानन्दभावेपरित्वुष्टिमंतः स्वत्रांतरांतेऽदियद्वति
मंतः ॥ अहनिर्ग्रन्थस्त्रियेष्मंतः कोपी ॥ ३ ॥ इति स्त्रियानपरिहत्यद्वरादात्मानभात्मन्यवलाक्ष्य
तः ॥ नातंनमध्यंनपुनः स्मरतः कोपी ॥ ४ ॥ पञ्चाक्षरपावनमुच्चरतः पातिं पशुनां ह दि भावयंतः ॥
भिक्षास्त्रिनोदिक्षुपरिभ्रमंतः कोपी ॥ ५ ॥ इति श्रीपरमहंसपरिब्राजकाचार्य श्रीमद्वंकराचार्य
विरचित कोपीनवंतकंसंपूर्ण ॥ नाहं देतानेऽदियाणां तरंगो नाहं प्राणोऽक्षुण्णित्यिपासेन बुद्धि
दारापत्यस्त्रवित्वा दिव्यः साक्षीनित्यः प्रत्यगात्मकाश्रिवोहं ॥ ६ ॥ इति ज्ञानाटातिरज्ज्वायधा
हि : स्वात्माज्ञानादात्मनो जीवभावः ॥ ७ ॥ आत्माहिश्रांतिनाश्रो सरज्जुजीवो नाहं देत्रिको
ज्ञायाश्रिवोहं ॥ ८ ॥ आपातीहं विश्वमात्मन्यसत्यं सत्यं ज्ञानानन्दरूपैर्विज्ञेहात ॥ निद्रामोहा
त्यप्रवत्तन्नसत्यं शुद्धः पूर्णो नित्यएकः श्रिवोहं ॥ जानो नाहं न प्रवद्धो न नद्यो देहस्यो ज्ञाः प्राकृ
ताः सर्वधर्माः ॥ कर्त्तव्यादिश्चिन्मयस्यास्त्रिनाहंकारस्येवत्यात्मनो मेद्विवोहं ॥ ९ ॥ मन्त्रो नात्य
त्विं चिदस्तीतिदृवयं सत्यं बाह्यवस्तुमेवोपकृत्त ॥ आदर्शात्माभासमानस्य तुत्यं मत्यदैते
भातितस्माच्छिवोहं ॥ १० ॥ इति श्रीपरमहंसपरिब्राजकाचार्य श्रीमद्वंकराचार्य विरचित अनु

मयं चक्रं पंचरत्नं संपूर्णं ॥ स तो बुध्य हं कारचित्ता दि नाहं नश्री त्रं न जिहा मवधारणे त्रं ॥ न
चव्यो मभूमि न ते जो नवा यु श्विदा न दस्पः श्रिवो हं श्रिवो हं ॥ १ ॥ अहं प्राण संज्ञा न ते पंचवा यु नवा
रा नवा सप्तधातुर्नको त्राः ॥ नवा कूपा लिपा हो न जो पर्ख पायु श्विदा न द ॥ २ ॥ न मे देष गो न
भेलो भासो हो भदो नैव मे नैव मात्सर्य भावः ॥ न धो मे न चाथो न कामो न मोक्ष श्विदा न द ॥ ३ ॥
न पुण्य न पापं न सौ रव्य न दुःख न मत्ती थं न मे हान यज्ञः ॥ अहं भोजत्रं नैव भोज्य न भोक्ता
श्विदा न द ॥ ४ ॥ न प्रत्यु न श्राका न मे जाति मे दः पिता नैव मे नैव माता न जन्म ॥ न बंधु न मि
त्रं गुरु नैव श्रिव्य श्विदा न द ॥ ५ ॥ अहं निविकल्पा विश्राकारस्त्वो विभुत्या च्छ सर्वत्र सर्वी दि
याणां ॥ न चाषणमतं नैव मुक्ति न चैमि श्विदा न दस्पः श्रिवो हं श्रिवो हं ॥ ६ ॥ इति श्री मत्परम
हं सपरिव्राजकाचार्य श्री मत्त्वं करम्यार्थविविधा निवाण लक्ष्म संपूर्णं ॥ आदौ कुमे प्रसं
गाकलयति कलुषं माटकुह्यो श्वितः स तत्त्वम् त्रामे ध्य मध्य व्यथयति नितरां जाठरो जात
वेदाः ॥ यद्यदा तत्र दुःख विषगति विषमं श्राक्यते केन वक्तुं एतं तयो मेप राधः श्रिविश्रिवि
भोश्री महादेव श्रामो ॥ ७ ॥ बाल्ये दुःख वाति रेको मलल्लु लितवं पुः रजन्यपाने पिपासा नो श्राक्य
चंद्रिये भ्यो भव गुणजनिता जंतवो मातुर ति ॥ नाना रोगादिदुःखादु दन परवर्गाङ्कुरतं
स्मरा मिक्षं त ॥ ८ ॥ प्रौढो हयो वनस्था विषयविषधैः पंचमि भैर्मसंधौ दक्षो नष्टो विवेकं सु
तधनयुवति स्वादस्ते रव्ये निष्पणः ॥ त्रैवी चिंता विहीनं मम हृदयमहो मानगर्वी धिस्तु तं ॥ ९ ॥

श्रीगणेशायनमः पुष्टुं प्राणनाथं विभुं विश्वनाथं जगन्नाथं सदा नंदनाथं।
भवं भव्य प्रृते श्वरेभूतनाथं शिवं शंकरं शुभीशानमीडे॥ गले मुहु मालं
तनो सप्तालं सदुकालकालं गणे शादिपालं॥ जटाकृतं गातरं गैविशालं
शिवं शंकरं शुभीशानमीडे॥ शासुदामाधुरं मंडलं मंडलं भस्म
मृषावदुतं॥ रमशानेव संतं मनो जंडहुत शिवं शंकरं॥ शाकपालं चिभूतं क
राप्यादधानं पदं भोजनम्नायका मंडदानं॥ बलीवद्यानं सुराणां प्रधानं शि
वं शंकरं॥ धा॥ शरवं दुर्गात्रं गुणानेदपात्रं चिनेत्रं पवित्रं धनेश स्यन्ति च॥ अ
पर्णाकलत्रं चरित्रं विचित्रं शिवं शंकरं॥ गाप॥ हरं सप्तदुरं चिता भ्रिविहरं प
शुलेविदुरं भवं वेदसारं॥ सदानिर्विकारं भवां भोधिपारं शिवं शंकरं॥ धा॥

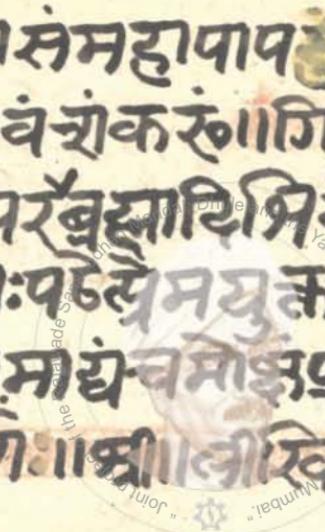
(2A)

१

"८"
३

ब्रह्म

वदाधोनिवासं सहुषादहासं सहापा पुनाशं सदासुप्रकाशं ॥ गिरी
 शंगणेशं सुरेशं महेशं शिवं शंकरं ॥ गिरी द्रुक्षजायागट्टीतार्द्देहुंगि
 रामप्रमेयं सदानंददेयं ॥ परब्रह्मादिप्रिवेद्यमानं शिवं शंकरं ॥ ई ॥ स
 वंयः प्रभ्रातेयशः मूलपाणेः पठ्लै मयुक्तस्तवे नुयुक्तं ॥ सपुत्रं धनं
 धान्यमित्रं कलत्रं पवित्रं मसाद्यं च मोहप्रयाति ॥ ही ॥ इति श्री शंकराचार्य
 विरचितं शिवस्तोत्रं संपुर्णं ॥ श्री ॥ लीखितं ब्रह्मचारि हरीचेतनः ॥ श्री ॥

१७

३४

॥१३॥ नित्यप्रवेशमारगाधन्यास्तर्वलुप्लमुपाश्रयंति ॥७॥ अहिमिवजनयोगंवर्जयंतंस्वदेहंकुण्ठप्रिय
 कसुनारित्यक्तकामोविरागी ॥ विष्वमिवविषयासिंमन्यमानोदुरंतांजयतिपरमहंसोमुक्तिज्ञा
 वंसमेति ॥८॥ नवैराग्मात्यरंजाग्पंनष्टुधेपरतसरवा ॥ नहरेपरस्त्रातानाहंकारात्यरोरिषुः ॥९॥
 वैराग्पंपरमंजाग्पंमंतोष्टपरमंधनं ॥ विश्वासंपरमामित्रंनिष्टुंपरमंपदं ॥१०॥ ईति श्रीमत्कांकराचा
 र्यविरित्तिंचितंधन्याष्टकसंपुर्ण ॥१॥ ॥ महारत्नरपि भूषणयुक्तानुवाचित्ताविलासहेतु ॥ तामुरपि
 निमुखे गुणोर्गरीयानन्तरवष्टुष्टुवमल्लन्तहा प्रतिष्ठ ॥१॥ ज्ञात्माप्रतितसंसाँविवेकान्तरकर्मजः नरत्वारोपितः सप्तो
 रो
 घंयाद्योन्निवर्तते ॥१॥ क्रियादैतंनकुर्वितभावादैतसमाचरेता ॥ अदैतंत्रिषुलोकोषु नादैतंगुडुसन्निधौ ॥२॥ अक्रि
 यैवपरापुजाप्रौन्मेवपराजप ॥ अचिंत्यैवपरंधानं अनिष्टेवपरंस्त्रवं ॥३॥ आत्मानदीसंघसतोयपुर्णासत्पावहि
 शीततट्टद्योजित ॥ तत्राजिष्वेकं कुडपांडपुत्रनवारिलामुक्तुधतिचांतशाला ॥४॥ ज्ञानांतरं शुद्धिगुणांतरांप्रोक्तं
 तरंधर्मपथांतरांतरं ॥ योगांतरंयः पुस्तकोनसेवतेष्टतांतरंस्पनरस्पनरजीवितं ॥५॥ योगांतरं द्वैवनिरामयांतरं अनंतसोरम
 तनिराकुतांतरांतरं ॥ द्वैयांतरंयः पुस्तकोनसेवतेष्टतांतरंस्पनरस्पनरजीवितं ॥६॥

४

॥१३॥

॥श्रीगणेशायनमः॥ आदौविजित्विषयान्मदमोहरागद्वेषादिशतुगलमोहतयोगरज्यं^३
नामृतंसमधिगम्यपरात्मविद्याकांतसखावनग्नहेविचरंतिधन्या॥१॥ सत्काश्टहेरतिमधो
गतिहेतुन्नतामात्मेष्वयोपनिषदर्थसंपिबंतः॥ वीतस्तुष्टविषयजोंगपदेविरक्ताधन्यास्तर
वविजनेषुविमुक्तसंगम्भार॥ सक्षेषणात्रयप्रवेदितमोहमार्गान्तिकाम्तान्नपरिकल्पितदेहया
त्राम्भाज्योतिःपरात्परतरंपरमात्मसंज्ञंधन्यादिजारहसित्तुघविलोक्यन्ति॥३॥ सत्काममाहमिति
बंधकरेपदेष्वेमानापमानसदृशाः समदद्विनिमत्तेकरतरिमन्यमधिगम्यतदर्पितानिकुर्वतिकर्म
परिपाकफलानिधन्याधार॥ शांतैरनन्यप्रतिनिर्मधुस्वभावैरेकत्वनिश्चितप्रतेष्वोहैः॥
साकंवनेषुपरमात्मपदस्वद्वयंशास्त्रेषुसम्यगनिश्चायविमृशंतिधन्या॥५॥ नर्सन्नन्नसद्सन्न
महान्नेणुर्नस्त्रीपुमान्नवनपुंसकमेकबीजं पद्मद्वलतद्वुमुपास्पतदेकविज्ञाः शांतावनेषुइतरेज्ञव
पाशबंधाः॥६॥ अद्वानपंकपरिमूँप्रपेतसारंडः खालपंजननमस्तुज्ञावसकं॥ मंसारबंधनम

श्री॥स्त्रीसक्षिदानंदायनमःअव्युताच्युतहरेपरमात्मनकृष्णमपुरुषोहमविस्मे
॥वासुदेवभगवन्ननिरुद्धस्त्रीपतेशमयदुःखमशोषं॥१॥गोकुलेशगिरिधारण
धारयामुनेयतटखेलनवीर॥नारदादिमुनिवंदितपादस्त्रीपतेन॥२॥रामचंद्रसु
नायकदेवदीननाथदुरितक्षयकारिन्॥यादवेंद्रयदुभूषणयज्ञस्त्रीपतेन॥३॥वि
श्वमेगबविभोजगदीशनेदनन्तस्तिरुनरेण॥मुक्तिदायकमुकुंदमुरारेण॥४॥
देवकातनयदुष्टदवाग्नेशधिकारमणरम्पसुमूर्त्ति॥दुर्खमोवनदयार्णवनाथ
स्त्रीपतेन॥५॥जोपिकावदनवेंद्रवकोरनित्यनिर्गुणनिरंजनजिष्ठोज्योतिरूपत
यशंकरसर्वस्त्रीपतेन॥६॥द्वारकाधिपदुरंतगुणाव्येषाणनाथपरिपूर्णभवा
रे॥ज्ञानगम्पगुणसागरब्रह्मन्त्रस्त्रीपतेन॥७॥दुष्टनिर्दलनदेवदयालोपद्यत
नाभधरणीधरधर्मी॥रावणातकरमेशभवारेन॥८॥अच्युताएकमिदंरम

॥१०॥

णीयं निर्मितं भव भ्रयो धनि हं तुर्णा ॥ य पठेद्विषय कृत्तिनिकृत्तो जन्मदुःखमस्वि
त्तं सजहाति ॥ ५ ॥ इति श्रीमध्करण्वार्यविरचितं अच्युताष्टकं सप्तप्तं ॥

श्री ॥ ५ ॥ श्रीयायुतं त्रिदेहतापपापसादिनाशकं मुनी प्रसिद्धसाध्यदेवदानवैरज्ञि वृद्धं ॥ तदे क्षियत्पवत्स्थमु
त्तिक्षणं सुमं त्रिभावनानुगं ॥ यदं दुष्पानमज्जतं हर्षां सदामत्ताकरं ॥ न० ॥ ५ ॥ त्रिपुष्टुकरतिपुष्टुकरतिसं
न्मां द्वरेद्वरागोपियस्तद्वपनाशकं ॥ प्रपञ्चदेवपञ्चनं सुरज्जनं सुरवाकरं ॥ न० ॥ ६ ॥ न्मकं उमं कणोपुलक्षिकण
पर्वतास्तित्ताअगस्तिभागवौ दधीचिनारेत्तेशुक्तादय ॥ स्वपद्यतीर्थपावनैकदृष्ट्योदयाकरं ॥ न० ॥ ७ ॥ सदापि
तामहेक्षितं वराहविष्णुनेक्षितं तथाद्वटेवरेक्षितसुगाढः समाक्षितं ॥ इहैव मुक्तिमुक्तिदं प्रजाकरं धनाक
रं ॥ न० ॥ ८ ॥ ८ ॥ त्रिदं उदं ॥ सुवैज्ञ
नाथनीलकंठसेवितं शुभाकरं ॥ न० ॥ ९ ॥ सुपंचधासरस्यतीविराजतेयदं तरेत्तथैवदोऽन्यनायताविभा
तितीर्थनायकं ॥ अनेकदेवपितृतीर्थसागरं रमाकरं ॥ न० ॥ १० ॥ यमादिसंयुतो नरस्त्रिपुष्टुकरेनिमज्जतिपि
तामहोत्यमाधवोत्यमाधवः प्रमन्तां ॥ भ्रयानितस्यददातियत्तो गुणाकरं ॥ न० ॥ ११ ॥ इदं हिष्पुष्टुकरत्र
यं सुनीरनीरजान्वितस्थितं मदीयमानसेकदपि मापगक्षुं तु ॥ त्रिसंध्यमापठेत्रिपुष्टुकराष्टकं ॥ १२ ॥
राः प्रदीपदेहभूपरं भवंति केश्चिकिंकराः ॥ १३ ॥ इति श्रीत्रिपुष्टुकराष्टकं सप्तप्तं ॥ ५ ॥ ५ ॥
यतीनानुत्रयं दृयेकस्थानेन स्थापयेत् ॥ कदाचित्स्थापनं कृत्वा उन्मुदो तु वेधन ॥ १४ ॥

ततः किं

॥ शोगे रायनमः शारीरं स्वरूपं तथा वा कल्पवं धनं मे रुद्रं वचश्चारुचित्रं ॥ ३ ॥ गुरोरं द्वि
युग्रे प्रनश्चेन्न दत्तं ततः किं ततः किं ततः किं ॥ ४ ॥ कल्पवं धनं पौत्रपौत्रादिस
वं इहं बाधवा: सर्वमितद्विजातिः ॥ ५ ॥ गुरोरं द्वि ॥ ३ ॥ षड्गादिवेदो मुख्ये शास्त्रवि-
द्या कवित्वादिगद्यं सुपद्यं करोति ॥ गुरोरं ० ॥ अन्योगीनभौ नवा जिरा ज्यनका गीर्वा-
ता मुख्ये नैव विज्ञेषु चित्तं ॥ गुरोरं ॥ ४ ॥ एवं सामृद्धे भूष्यम् प्रसाल ब्रंद्यः सदा से-
वितं यस्य पादारविंदं ॥ गुरोरं ॥ ५ ॥ अन्यरथे नवाय स्वर्गे हेन कार्ये नदे हेमन्तो वर्ते
मैते अनार्ये ॥ गुरोरं ॥ ६ ॥ विदेशो षुप्रान्यः स्तदेशो षुधन्यः सदा चारवृत्ते षुप्रतो न ध-
न्यः ॥ गुरोरं ॥ ७ ॥ यशो मे गतं दिष्टुषासु प्रतापजग द्वर्ष्य सर्वे करयत्प्रसादाव-
र ॥ गुरोरं ॥ ८ ॥ अनर्थानि रत्नानि मुक्ता नि सम्यक् स्त्र प्राजिं गिता कामिनीया
मिनीषु ॥ गुरोरं ॥ ९ ॥ गुरोरस्त्रं यः परेत्युरप्यदे हौवति भूषिति व्रेष्ट चारी

5A

चेंगेहा। लभेदांचितार्थं परब्रह्म संज्ञयुगुरोः तत्त्ववाक्योऽपनोयस्यजग्नं ॥१०॥

॥इति श्रीमद्भक्तराचार्यविरचितं षट्ठं गस्तोत्रं संपूरणी॥ १श्री॥ ॥४॥

साधकेंद्रपूर्णचिंद्रस्यर्सद्वंदितं विश्वनाथमानमुक्तियुक्तिचेतभावितं ॥पारमीश्वरधीशदेवभासवज्जितं
योगिनाजहेव धृतदेहिपादसेवनं ॥१॥ वासवादिनं दृष्टिमेवत्विश्वपालनं कृष्णवर्णदेवदेव ज्ञानसारभूषणं ॥२॥ लो
कव्याक्षोक्षनेकभेदपातनावानं ॥यो ॥३॥ कार्त्तिश्वर्यशीद्यवातनिष्ठुदज्जलोचनसंगयोगभोवाभावभुक्तिभुक्ति
चेतनं ॥ज्ञानध्यानध्ययधीर्वीर्यमुक्तिकारणं ॥यो ॥४॥ कामपालवीलभूलमंत्रवीर्यवाक्यं करं मुक्तिपादपादमी
शसत्यवित्त्रभाकरं ॥ज्ञानसारवक्त्रमिम्प्रमुक्तिर्षीत्वमिम् ॥यो ॥५॥ सर्वकार्यकारणाधिकृद्गुहेतुत्तरं भोग
मोक्षदानवीलराजसंदिग्बरं अआत्महास्यकासधेतुत्तरददयाकरयोगिम् ॥५॥ इति श्रीमद्भक्तराचार्यविर
चितं दत्तात्रेयपंचरत्नस्तोत्रसंपूरणम्

॥ श्रीगणेशायनम् : कदाचि-शंकरा चार्यकाशिं प्रतिं पुरीययौ ॥ दं मान्त्रुपि लं दृष्ट्वा गद्धगद्धेति
सोब्रवीत् ॥ १ ॥ अन्नप्रयादन्त्सयं किं वा वैतन्प्रमेव वैतन्यात् ॥ यैव रद्धरीकर्त्त्वाद्विकिं कुहिग
दृष्ट्वा गद्धेति ॥ २ ॥ किं गां बुनिवितेऽबभलो द्वां मातवीयीपयः पुरेवाथतद्येवकां चन्द्रटेष्टत्
कुञ्जयोर्वीतरे ॥ प्रेण्वस्तुनिनि स्तरं गस्तजानं दैकवेद्यां बुधौ विप्रोयं श्वपचोयमित्यपि पुनर्ज्ञे
द भूमः कीद्राः ॥ ३ ॥ जागत्क्वप्रसुषुप्तिषुर्मुरतरायासंविदु ज्ञेत्रेवाबृह्लादिपिर्णिते कांतल
ष्ठप्रोताजगसाहि ली ॥ सैवाहनन्वद्दृष्ट्वास्तितिर्यस्तास्ति चेसंततं चां मालोस्तु सतुहिजो ॥ ४ ॥
सुरित्येषाम् नीषामपः ॥ ५ ॥ ब्रह्मेवाहम्मतोस्तियन्नसकलं चिन्नात्रविस्तारितं सर्वं चेदमविद्यया
गुणयोर्बोमधाकल्पितं ॥ इत्यंयस्पदृढास्तिनिर्मलमातिर्नित्यं पदं निर्मलं चां मालोस्तु सतुण ॥ ५ ॥ ६ ॥
श्रवन्नप्रमेव विष्वमस्तिविलं निष्विलवाचागुरोर्निर्मलं वृलनिरंतरं विष्वशतां निर्वाजशांतामनां ॥ ७ ॥
तं ज्ञाविचद्वृष्टुं प्रदहतां संविन्मयेपावके प्रारथाय समर्पितं वैयुरित्येषाम् नीषामप ॥ ८ ॥ ९ ॥ यसोखां
नुधितेशतात्तद्वै मेवृलादयो निर्वृताय चित्तेनितरां प्रशांतकलिलेयो गीपरं निर्वृतः ॥ यस्मिन्नितस्म

८। श्वां बुधौ विगति धीर्भिले वनवल्लवित् ॥ यः कम्भिस सुरेन्द्रवं दितपदो एषामनीषाम् ॥ ७॥ या
ति र्यज्ञरदेवता ज्ञिरहमि त्यंतम्भुटं गृह्यते यज्ञानासाहृदयाहृदेहविषया ज्ञांति स्वतो चेतना
तां ज्ञानापि हितार्कं मंदलति ज्ञांकां तिंसदा ज्ञाचयन् ॥ योगा निर्वृतमानसो गुरुरितेष्वामनी
रामम् ॥ ८॥ अन्नमध्याजलधी उरंतमसि चासंज्ञावनादिभ्रमेविन्द्रं वीचिजिरावृतं समुदयत्वा
भ्रादिघेरागहं ॥ वित्तद्वो भंवमलनिवत्स्त्रुतिश्चरो नावाति गंजीरया तीर्वा सद्गुडुनाविकेन च परं
ज्ञांकिमि न्हुतं ॥ ९॥ युर्णानंदविनिष्ठयात्मकादशानां बुद्धौ खेतनक्रीडायेनममानसस्पुवि
ध निर्वस्थाङ्कुतं ज्ञौ तिकं ॥ देहरं नककमसि यवति तं स्नानादिजिद्वाटमं स्वापांतकमकर्मसु सु
दमिदं मन्येऽरारीरं गृहं ॥ १०॥ ईति न्रीमत्परमहंसपारव्राजिकावार्यन्रीजगदांगमंकरावार्यविरि
चतं मनिषाण्टकं समस्तं ॥

॥ श्रीभुकर्जयत् ॥ वेदांतवाक्येषु सदारमंतोऽनित्यान्नमात्रेण च तुष्टि मंतः ॥ अशोकवंतः कदुलैकवं
कोपीनवंतः खलु जाग्रवंतः ॥ १॥ नूलंतरोः केवलमाप्तयं तोपाणि वृयं ज्ञोक्तुममंत्रयंतः ॥ कंथां उ
नारीनिवन्द्यमंतः कोपीनगा ॥ ३॥ स्वानंदजावेपरित्युष्टि मंतः स्वर्गांतवांतेऽद्विषयं वृत्ति मंतः ॥ अहनि
शंवललियेरमंतः कोपीनगा ॥ ५॥ देहजिमानं परिहृतद्वादात्मानमात्मन्यविलोकयंतः ॥ ६॥
तंतमध्यनपुनः स्मरंतकोपीनगा ॥ ७॥ पंचवन्तु त्रिवृतंतः पतिं पशुनां हृदिजावयंतः ॥ ८॥ दा
सिनोदिहृपरिज्ञमंतः कोपीनगा ॥ ९॥ ईति श्रीप्रभुं स्तपरिवाजित्तार्थ श्रीनगवान्कराच
र्यविरचितं कोपीनपंचकं संपुर्ण ॥ १०॥ नाहं दहनं द्विपाणां तरंगो नाहं प्राणोऽहत्यिपासे न द्विदिः ॥
दारापत्यं द्वे त्रवित्तादिद्वरः साहीनित्यः प्रत्यगात्माद्विवोहं ॥ ११॥ रज्वज्ञानाद्वातिरङ्गैर्यथा हिस्ताम
ज्ञानादात्मनो जीवजावः ॥ आत्मोक्ता हिन्द्रांतिनारोत्तरद्वृत्तीवोनाहं द्वेरीकोक्ता द्विवोहं ॥ १२॥ ता
तीदं विज्ञमात्मन्यस्तत्त्वानानंदमृपौर्विमोहात् ॥ निष्ठामोहात् स्वमवतन्नस्त्वं द्वृपुर्लोन

7A

१

(४)

त्परकःशिवोहं॥३॥ जातोनाहं नप्रवृद्धो नेष्टो देहस्योक्ताश्चाकृतासर्वधर्मा। कर्त्तलादिश्चिन्मयस्या
 स्तिनाहं कारस्यैवस्त्वित्त्वा नोमेविवोहं॥४॥ मत्तोनाव्यतिकिञ्चिदस्तीतिदृपं सत्यं बाह्यं वस्तुमेवोप
 कृत्प्राणं॥ आदर्शांतर्भासमानस्यत्तुल्यं सत्यद्वैते नातितस्माद्विवोहं॥५॥ प्रतिश्रीपरमहं सपनिवा
 निकाचार्यश्रीजगवान्कराचार्यविरचितं-अनुभवपंचकं पंचरत्नसंपुर्णं॥१॥ ॥३॥ नोबुद्धाहं ला
 रचितादिनाहं नश्रोत्रं नजिक्षानवर्धण्डेवं॥ न च विषेषन्ति न विषेषन्ति न विषेषन्ति न विषेषन्ति
 अहं प्राणं संज्ञान ते पंचवायु न वारान वासत्तद्धातु न कोऽम्॥ न वाक्याणि पादो न चोपस्य पायु श्चिदानंदम्॥४॥ न
 न मेष्टेष्टरागो न मेष्टो न मोहो न दो न व मेष्टेष्टमास्त्वं जाव॥ न धर्मो न चार्यो न कामो न मोक्षः श्चिदानंदम्॥५॥ न
 पुण्यं न पापं न सौख्यं न दुःखं न मंत्रो न तीर्थं न मेष्टेष्टनयज्ञः॥ अहं ज्ञो जनं नेव ज्ञो ज्ञं न जोक्षा श्चिदानंदम्॥६॥ न वृत्तु न
 रांकान मेज्ञाति जेदः पिता नेव मेष्टेष्टमातान न जन्म॥ न बंधु न मित्रं गुरुं नैव शिष्य श्चिदानंदम्॥७॥ अहं निर्विकल्पो
 निराकारस्यो विभृताच्च सर्वत्र सर्वे द्वियालं॥ न द्वाषष्टमतं नेव न ज्ञिर्न चोप्ति श्चिदानंदसंपत्पः शिवोहं शिवोहं॥८॥
 इति श्रीजिंकराचार्यविरचितं निर्वाणाष्टकं संपूर्णं॥९॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००९ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com